

ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות
World Zionist Organization
DEPARTMENT FOR RELIGIOUS AFFAIRS IN THE DIASPORA

לא ידעו כי לשם ה' נבחר על חסדו על
אמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו
ה' חפץ עשה עצביהם כסר ונחב, מעשה
להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו
ישמעו, אף להם ולא ירגישו, לא יחשבו

תוכן העניינים

תוכן	עמ'
דבר ראש המחלקה	3
חלק א' - "נזכור"	4
קדיש על הרוגי מלכות	
פרק תהלים	
משניות	
קדיש יתום	
א-ל מלא רחמים	
תפילת מנחה	
חלק ב' - "נס להתנוסס"	11
מגש הכסף	
הנפת דגל המדינה	
תפילת ערבית חגיגית	
תפילת שחרית ליום העצמאות	
תפילה לשלום המדינה	
מי שברך לחיילי צה"ל	

ידידים יקרים,

לקראת יום העצמאות השישים ושנים למדינת ישראל, אנו שמחים להגיש לכם את סדר התפילות ליום העצמאות וליום ירושלים, בהוצאה מיוחדת של המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות, בהסתדרות הציונית העולמית, כפי שנקבע על ידי הרבנות הראשית לישראל. סדר תפילות זה, כולל גם את טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל, ערב יום העצמאות.

הקמת מדינה יהודית ריבונית בארץ ישראל, היתה לאורך הדורות, חלומם של היהודים בכל תפוצות ישראל. מבשרי הציונות נטעו בלב העם את התקווה והחזון לשיבת ציון, והתנועה הציונית, החלה בפעילות מדינית, עליה והתיישבות. והשנה אנו מציינים שישים ושנים שנה להקמתה של מדינת ישראל.

בתפילות יום העצמאות הנערכות בבתי הכנסת, אנו נותנים שבח לבורא עולם ומוזדים להקב"ה, **"כי פדה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו"**. ביום חגה של מדינת ישראל נישא כולנו תפילה ליושב במרומים **"ונתת שלום בארץ ושמחת עולם ליושביה..."** ואת אחינו כל בית ישראל פקד נא בכל ארצות פזורהם ותוליכם מהרה קוממיות לציון עירך".

הרב יחיאל וסרמן
ראש המחלקה

נזכור

קדיש על הרוגי מלכות / ש"י עגנון

מלך בשר ודם שיוצא למלחמה על אויביו מוציא חיילותיו להרוג ולהרג ספק אוהב את חיילותיו, ספק הם חשובים בעיניו ספק אינם חשובים בעיניו, ואפילו חשובים בעיניו כמתים, שכל היוצא למלחמה מלאך המות כרוך בעקבותיו ומתלווה לו להרגו. פגע בו חץ או סיף או חרב או שאר מיני משחית ונהרג מעמידן אחר במקומו, ואין המלך מרגיש בחסרונו, שאומות העולם מרובים וגייסות שלהם מרובים. נהרג אחד מהם יש לו למלך הרבה כנגדו.

אבל מלכנו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מלך חפץ בחיים, אוהב שלום ורודף שלום ואוהב את ישראל עמו ובחר בנו מכל העמים, לא מפני שאנו מרובים חשק יי בנו כי אנו המעט מכל העמים. ומתוך אהבתו שאוהב אותנו ואנו מעטים כל אחד ואחד מעמנו חשוב לפניו כליגיון שלם. לפי שאין לו הרבה להעמיד במקומו. נפקד חס ושלום אחד מישראל באה פחת בליגיונותיו של המלך ובאה תשועת כח כביכול במלכותו יתברך, שהרי מלכותו חסרה לגיון אחד מליגיונותיו ונתמעטה חס ושלום גדולתו יתברך.

לפיכך אנחנו מתפללים ואומרים אחר כל מת מישראל יתגדל ויתקדש שמיא רבא, יגדל כח השם ולא יביא תשועת כח לפניו יתברך ויתקדש בעולמות שברא כרצונו, ולא נפחד על עצמנו אלא מהדר גאון קדושתו יתעלה וימליך מלכותה שתתגלה ותראה מלכותו בשלימות ולא יתמעט ממנה חס ושלום, בחייו וביומיו ובחיי דכל בית ישראל במהרה ובזמן קרוב, שאם מלכותו גלויה בעולם- שלום בעולם וברכה בעולם ושירה בעולם ותשבחות הרבה בעולם ונחמה גדולה בעולם וישראל קדושים אהובים בעולם וגדולתו גדלה והולכת ומתרבה ואינה מתמעטת לעולם.

אם כך אנו מתפללים ואומרים אחר כל אדם שמת, קל וחומר על אחינו ואחיותינו הנאהבים והנעמים בני ציון היקרים הרוגי ארץ ישראל שנשפך דמם על כבוד שמו יתברך ועל עמו ועל ארצו ועל נחלתו. ולא זו בלבד אלא כל הדר בארץ ישראל הוא מליגיונו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהפקידו המלך שומר בפלטרין שלו. נהרג אחד מהלגיון שלו אין לו כביכול אחרים להעמיד במקומו.

לפיכך אחינו כל בית ישראל, כל המתאבלים באבל הזה, נכוון את ליבנו לאבינו שבשמים מלך ישראל וגואלו ונתפלל עלינו ועליו כביכול, יתגדל ויתקדש שמיא רבה בעלמא די ברא כרעותא ומליך מלכותה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה. וכן כל הפרשה כולה. ונזכה ונחיה ונראה עין בעין, עושה שלום במרחמיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן.

תהלים פ"ג:

א שיר מזמור לאסף.	ב אלהים אל דמי לך אל תהרש ואל תשקט אל.
ג כי הנה אויביך יתמיון ומשנאיה נשאו ראש.	ד על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך.
ה אמרו לבו ונבחרים מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד.	ו כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו.
ז אלהי אדום וישמעאלים מואב והגרים.	ח גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישיבי צור.
ט גם אשור קלנו עמם היו ורוע לבני לוט סלה.	י עשה להם כמדון כסיסרא קיבין בנהל קישון.
יא נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה.	יב שיתמו נדיבמו קערב וכזאב וכזבא וכצלמנע כל נסיכמו.
יג אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים.	יד אלהי שיתמו כגלגל בקש לפני רוח.
טו קאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים.	טז כן תרדפם כסערך ובסופתך תבהלם.
יז מלא פניהם קלון ויבקשו שמך והנה.	יח יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו.
יט וינדעו כי אתה שמך והנה לבדך עלינו על כל הארץ.	

משניות - פרקי אבות - אזהרות נשמה

עם פירוש ר' עובדיה מברטנורא

ליתא הארכילי אומר, הדרק מושכן רע, ואל תהנהב לרשעי; ואל תאייאש מן הפורענות.

אז

החכם מושכן רע - שלא תלמד ממעשים וועד, שלא תלקה עמו במסלות דאוי לרשע ואוי לשכנו.
ואל תנהב לרשעי שכר אמו תכנסו כל המתחבקים לרשעים אף על פי שאינן עושה כמעשיהם נוטל שכר כיצא בהם למה הדבר דומה, המכנס לביתו של בורסי אע"פ שלא לקח ממנו כלום מרצ רצו רע קלט והוציא עמו
ואל תתריאש מן הפורענות שלא תאמר רשעי זה מעשיו מצליחים אלא ואובד עמו הואיל והשעה משתקת לו, לכך אמר
ואל תתריאש מן הפורענות כלומר דע שמנהגה תבוא עליך פורענות כי פומאם יבוא אידו.

שימא אומר, עשה תורתך קבע, אגוד מעיט ועשה הרבה; והוי מקובל את כל האדם, בסבר פנים יפות.

אשי

עשה תורתך קבע - שיהיה עקר עסקך ביום ובלילה בתורה ובשמהיה יגע מן הלימוד תעשה מלאכה.
ואל שיהיה עקר עסקך במלאכה ובסתופה מן המלאכה תעסקו בתורה, ומצאתי כתוב עשה תורתך קבע שלא תחמיר לעצמך ותקל לאחרים, או תחמיר לאחרים ותקל לעצמך, אלא תהא תורתך קבע לך כמו לאחרים וכן הוא אומר בעזרא (ז' י') כי עזרא הכין לבבו לדורש את תורת ד' לעשות וללמד לבני ישראל, כמו שהיך לכו לעשות, כך היה מלמד לבני ישראל.
אמר מעט ועשה הרבה - כמו שמציעו באברהם אבינו ע"ה, שאמר תחילה (בראשית י"ז) ואקחה פת לחם, ובסוף ויקח בן בקר דן ויטו.
והוי מקבל את כל האדם - כשאמרת מכניס אחרים לביתך לא תיזק להם ופיך כבושות בקרקע, שכל העוין ופניו כבושות בקרקע אפילו נתן כל מתנות שבעולם מעלין עליך כאילו לא נתן כלום.
שלוש אזהרות הוציא שמה; כגוד שלוש מעלות שהיכיר ירמיה, חכם, גבור ועשיר.
כגוד חכם אמר עשה תורתך קבע עשיר אמר מעט ועשה הרבה, כגוד גבור אמר הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות, שיכבשו צדו וילחם כגוד לבו הרע, ושנינו איזה גבור הכובש את צדו.

לשה קיבל תורה משהי, ומסרה ליהושעי, ויהושעי לקנים, וקנים לנביאים, ונביאים מסרה לאנשי כנסת הגדולה, והן אמרו שלושה דברים: הוי מהגידו תלמידים הרבה, ועשו סיני לתורה.

אא

משנה קיבל תורה משהי - אומר אני, לפי שמסכת זו אינה מיוסדת על פירוש מצווה ממצוות התורה כשאר מסכתות שבמשנה, אלא כלה מסורה ומידות, וחכמי אמות העולם ג"כ חיברו ספרים כמו שבדן מליצ' בדרכי המוסר כיצד יתנהג האדם עם חבריו, לפיך התחיל התנא במסכת זו משה קיבל תורה משהי, לומר לך שהמידות והמוסרים שבו מסכתא לא בדו אותם חכמי המשנה מליצ'ם אלא אף אלו נאמרו בסיני.
משהי - ממי שנעלה בסיני.

לזקנים - שהאריז ימים אחר י'הושע ואותם הזקנים לקנים אחרים עד שהגיעו לתחילתם של הגבאים שהן עליו הרבה ושמאל הרמתי.

האנשי הבכסת הגדולה - מאה ועשרים וקנים היו, זרובבל שריה רעלה מדכי בלשן, שהיו בניו עזרא שיעלו מן הגולה מביית שני, ומכללם חגי, זכריה ונלאי, ונחמיה בן חכליה ודבריהם, ונקראו כנסת הגדולה לפי שהחזירו תעשרה ליושנה (וישם ס"ט, ע"ג), שעשה אמר (דברים י') האל הגדול הגבור והנורא, באו ירמיה ודניאל ולא אמרו גבור ונורא, והם החזירו כבכסת הגדולה, לפי שאמרו הן הן גבורותיו הן הן נוראותיו, שאלמלא כן היאן אותה כזו יכולה להתקיים בפני כמה אמות.

הם אמרו שלושה דברים - הרבה דברים אמרו, אלא שלושה דברים הללו אמרו שיש בהם קיום התורה
חם חתומים ביד - שאם בא דין לפניך פעם ושתיים ושלוש, לא תאמר דין זה כבר בא לפני ושניתי ושלשתי בו, אלא
הוא חתומים, כלומר מכתובים קודם שתפסקו הדין.

והעמידו תלמידים הרבה - לאפוקי מרבן גמליאל דאמר (ברכות כ"ח ע"א) כל תלמיד שאין תוכו ככור אל כנס לברת

המדרש, קמ"ל שמלמדן תורה לכל אדם ואין צריך לבדוק אחריו. ובלבד שלא יהיה ידוע מעניינו שמעשיו מקולקלים וסעני שומעניה. אי נמי אשמועין (יבמות ס"ב ע"ב) שאם העמיד תלמידים בבחרותו יעמיד תלמידים בזקנותו, דכתיב (קהלת י"א) בבוקר זרע זרעך ולערב אל תנח ידך. ועשו סייג לתורה - גדר, שלא יבוא ליגע באיסור תורה, כגון שניות לעריות, ושבות לשבת. דכתיב (ויקרא י"ח) ושמרתם את משמרת, עשו משמרת למשמרת.

הלל ושמאי קיבלו מהם. הלל אומר, הוי מתלמידי של אהרון--אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. [יג] הוא היה אומר, נגד שמא אבד שמא, ודלא מוסיף יסיף, ודילא יליף קטלא חייב, ודישתמש בתגא חלף.

הוי מתלמידי של אהרן אוהב שלום ורודף שלום - פרשו באבות דרבי נתן, כיצד היה אהרן אוהב שלום, כשהיה רואה שני בני אדם מתקוטטים היה הולך לכל אחד מהם שלא מדעת חברו ואומר לו, ראה חברך איך הוא מתחרט ומכה את עצמו על שחטא לך והוא אמר לי שאבוא אליך שתמחול לו ומתוך כך כשהיו פוגעים זה בזה היו מנשקים זה את זה. וכיצד היה מקרב את הבריות לתורה, כשהיה יודע באדם שעבר עבירה היה מתחבר עמו ומראה לו פנים צהובות, והיה אותו אדם מתבייש ואומר אילו היה יודע צדיק הזה מעשי הרעים כמה היה מתרחק ממני, ומתוך כך היה חוזר למוטב. הוא שהנביא מעיד עליו (מלאכי ב') בשלום ובמישור הלך איתי ורבים השיב מעון.

קדיש יתום

יהגדל ויתקדש שמה רבא. אמן.
בעלמא די ברא כרעותה, וימליף מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. אמן.
בחיכוך ובחיכוך ובחיכוך בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. אמן. זה שמה רבא מקברך לעלם ולעלמי עלמיא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא, ברין הוא. ברין הוא.
לעלא מן כל ברקתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. אמן.
הא שלמא רבא מן שמיא, נחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. אמן.
עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. אמן.

א-ל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות קדושים, טהורים וגבורים, זוהר הרקיע מזוהרים, לנשמות הקדושים שגלחמו בכל מערכות ישראל, במחלתת ובצבא ההגנה לישראל ושנפלו במלחמתם ומסרו נפשם על קדשת השם, העם והארץ, בעבור שאנו מתפללים לעלוי נשמותיהם. לכן בעל הרחמים יסתיירם בסתר כנפיו לעולמים ויצרר בצרור החיים את נשמותיהם, וי הוא נחלתם, בגן עדן מנוחתם, וינוחו בשלום על משכבותם ותעמיד לכל ישראל זכותם ויעמדו לגורלם לקץ הימין, ונאמר אמן

הנהגת תלמידי

אֲשֶׁר יִשְׁעֶיךָ בִּיָּתְךָ. עוֹד יְהִלֵּלְךָ סֵלָה: אֲשֶׁר יִדְעַם שְׂפָכְךָ לוֹ. אֲשֶׁר יִ

העם ש"י אלהיו: תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך. ואברכה
שמה לעולם ועד. בכל יום אברכה. ואהלה שמה לעולם ועד. גדול יי ומלול
מאד. ולגדלו אין חקר. דוד לדוד ישבח מעשיה. גבורותיה יגידו: הדר פבור
הודך. ודברי נפלאותיה יעוץ נוראותיה לאמרו. וגדלתה אסתמרה:
זכר רב טובה יביעו. וצדקותה ידעו: חנוך ורחום יי. אלה אפיו וגדל חסד:
טוב יי לכל. ורחמי על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיה. וחסדיה נברכה:
פבור מלכותה לאמרו. גבורותה ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו. ופבור
הדר מלכותו: מלכותה מלכות כל עולמים. ומשפחתה בכל דור ודור: סומך
יי לכל הנפלים. וזוהר לכל הפפופים: עני כל אלה ישבירו. ואתה נותן להם
את אכלם בעתו: פותח את דרך. ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו.
וחסדי בכל מעשיו: קדוש יי לכל קדויו. ואלה יקראוהו באמת: רצון
יראוי יעשה. ואת שונאיו ישמע וישיעם: שומר יי את כל אהביו. ואת כל
הרשעים ישמיר: תהלה יי ידבר פנ. ויברך כל בשד שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה:

הַתְּחִלָּה שֶׁשֶׁהָיָה אֵין.

[illegible]

הנהגת המוסדות

အထူးသတိပြုရန်အားဖြင့် ဤအချက်အလက်များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ד' יִאלֶהֶנּוּ וְאֶלֶּה אֲבוֹתֵינוּ. אֵלֶּה יִצְחָק. וְאֵלֶּה יַעֲקֹב. וְאֵלֶּה

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ

וּמַבְרִיחַ מוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאֵהֶרָהּ:

מֶלֶךְ עוֹדֵר וּמוֹשֵׁעַ וּמִצִּיל: בְּרוּךְ אַתָּה יי. מִמֶּנּוּ אֲבִרָהֶם:

ت

אתה גבור לעולם אדני מחנה מתים אתה רב להושיע:

מזריד הטל: מכלכל חיים בקסד. מחנה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי. מחנה המתים:

קדושה בחזרת הש"ץ

נקדישך ונעריצך כנעם שייח סוד שרפי קדש. המושלים לך קדשה. ככתוב על יד גביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח קדוש. קדוש. קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: חון לעמתם מושבים ואומרים: קו"ח ברוך כבוד יי ממקומו: חון וקדש קדשך כתוב לאמר: קו"ח ומלך יי לעולם. אלהיך ציון לדר ודר. הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי. האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה: חננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך אתה יי. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:

ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה:

ברוך אתה יי. חונן המרבה לסלח:

ראה נא בעינינו. וריבה ריבנו. וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך. כי אל גואל חזק אתה:

ברוך אתה יי. גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה (ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל

מכאובינו ולכל מכותינו) רפואה שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:

ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה

ושבענו מטובה. וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה. ומברך השנים:

ברוך אתה יי. מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ

לארצנו: ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלך עלינו מהרה אתה יי

לברך בקסד וברחמים. וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט.

ולמלשינים אל תהי תקוה. וכל המינים כרגע יאבדו. וכל אויבי עמך מהרה יכרתו. והזדים מהרה תעקר

ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים. ועל זקני שארית עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי

הצדיק, ועלינו, נהמנו את החקירה יי אלהינו, ותן שפר טוב לך כל המוסיחם בשמך באמות, ושים חלקנו עמכם, ולעולם לא נבדש בי בך בטהרתנו, ועל חסדך המגדל באמות (בתקנים) נשענו:

ברוך אתה יי, מושען ומבטח לצדיקים:

לילדושלים עירך בתקנים תשוב, ותשכן בתוכה באשר דברת, ונמנה אותה בקרב בנימינו בעין עולם, וכשא ידך עבדך מנחה לתוכה חבון: ברוך אתה יי, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מנחה תצמיח, וקונו תרומם בישועתה, כי לישועתך קוינו כל היום ומצפים לישועתך: ברוך אתה יי, מצמיח דוד ישועה:

אב הרקמן שמע קולנו, יי אלהינו חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותתקנים אותה, ומלפניך מלכנו, וקדם אל תשיבנו, חנונו וחנונו ושמע תפלתנו: כי אותה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה יי, שומע תפלה:

ראצה יי אלהינו בעמך ישראל להתפלתם שעה, והשב את העבודה לך בירך ביתה, ואשר ישראל ותפלתם, מנחה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחוננו ענינו בשורה לציון ברחמים: ברוך אתה יי, המנחה שבתנו לציון:

מזורים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואליה אבותינו לעולם ועד, אחרנו את חינונו, מנון ושענו אותה הוא לדוד נדוד, נודה לך ונספר תהלתך על חינונו המסודרים בך, ועל נשמתנו המקודשת לך, ועל נשך שבכל יום עמנו, ועל גמולותיה וטובותיה שבכל עת, ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו ורחמיה, ומהרהם כי לא תמו חסדך, כי מעולם קוינו לך:

מורים דרוב

מורים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואליה אבותינו, אליה כל בשר, וצרכנו וצרכיך ברכות ורחמים לשמך המגדל ותקדוש על שהתחננו ונחמנו, מן חנונו ותקומו, ותאסוף עליהנו לתפלות קדושה, לשמנו חסדך, ולעשות רצונך, ולקבדך בקרב שכלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ותתקדם ותנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וככל החיים יודוך שלה, ויהללו ויבחנו את שמך המגדל באמת לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב, ברוך אתה יי, הטוב שמך וזה צאן להודות:

שים שולם טובה וברכה, היום הן חסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו כלנו באחד (נח) באור פניך, כי באור פניך נתנו לנו יי אלהינו חנודת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום, וטוב ויחיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום, ברוך על ושלום:

ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהי לרצון אמרי פי ותמיד לבי לפניה, יי אביר ונאלי:

אלהי, נניח לשוני מרע ושפתי מרעב מרמה, ולקמולל נפשי חדם, ונפשי פניך לבי תהיה, פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותך תרד נפשי, ועל הקמים והחשבים עלי לרעה, מנחה חסר עצמים ומקלל מושבים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך. ותצילני מניצור הרע. ותן בלבי הכנעה ונענה. מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל חילך. וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמוח עדתך:

עשה למען שמך. עשה למען ומינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתיך. למען יחלצון וידידך הושיעה ומינך ונענני: (קבלת תענית) * יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגואלי:

עשה שלום במרומינו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך בידאח בימי עולם וקשנים קדמוניות: וערבך ליהנה מנחת יהודה וירושלים. בימי עולם וקשנים קדמוניות:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויגמח פרקנה ויקרב משיחא.

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך: וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדל ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא. בריך הוא.

לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונהמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום במרומינו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עלינו לשוב לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגודלנו ככל המזונם: [שהם משתחווים להכל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע:] ואנחנו מורעים ומשתחווים ומזדים לפני מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושיבינת עוז בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו. אקס וזלתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ערך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים כרות יכרתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. ויפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברה. תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יקרנו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בלבד. כפתוב בתורתך. יי ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

נס להתנוסס

מגש הכסף / נתן אלתרמן

והארץ תשקוט, עין שמים אודמת
תעמעם לאיטה על גבולות עשנים
ואומה תעמוד - קרועת לב אך נושמת לקבל את הנס האחד,
אין שני.

היא לטקס תיכון. היא תקום למול סהר ועמדה,
טרם-יום, עוטה חג ואימה.
אז מנגד יצאו נערה ונער ואט אט יצעדו הם אל מול האומה.
לובשי חול וחגור, וכבדי נעליים בנתיב יעלו הם הלוך והחרש.
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים את עקבות יום הפרך
וליל קו האש.

עייפים עד בלי קץ, מזירים ממרגוע, ונוטפים טללי געורים עבריים
דום השניים ייגשו, ועמדו לבלי נוע.
ואין אות אם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האומה, שטופת דמע וקסם, ואמרה:
מי אתם? והשניים שוקטים,
יענו לה: אנחנו מגש הכסף שעליו לך ניתנה מדינת היהודים,
כך ויאמרו ונפלו לרגלה עוטפי צל, והשאר יסופר בתולדות ישראל.

הנפת דגל המדינה

מניפים את דגל המדינה בראשי הברזל בערב יום העצמא
במקומות ציבוריים בהם מונף הדגל, ראוי לומר

איש על דגלו בזהות לבית אבותם יקומו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יקומו:

קרינה בשיעוריה ובשם אלהינו גדול, נמלא יי כל משאלותיה:

נחמיה ליראיה נט להתגוסס מפני קשט סלה:

מה אמור אדוני יי הנה אשאל אל גוים נדי ואל עמים ארים נסי והביאו בניו ברוח ובנתנה ער על פתח תנשאנה:

נשאל נט לנשים ואסח נדחה ישראל, הנפגות יהודה נקבץ מאורבע פנמות הארץ:

ישעיה מט
ישעיה א
ישעיה ר' יהודה הלוי
דגלי מן תרים על הנשאורים, ותלקט נפוצים במקלט שגלים:

סדר תפילות חג העצמאות

לובשים בגדי חג חילת ערבית אומרים:

תהלים קז

הוודו ליי פי טוב פי לעולם חסדו: ואמרו גאול יי אשור גאלם מיד גדי: ופארגאות קבצם, מפורח ופופערך מצפון ומרים: תענו במדבר בשימון דוד, עיר מושב לא מצאנו: ועקבם גם אמאם, נפשים ביום תרגעיה: ויעקבך אל יי בצור להם, מפיצוקותיהם יצילים: וידיכם בדרך ישועה, ויפלו מרד ונפאם, וימלט משיחותיהם: וידו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: וקבצו דביו תורה, ויספרו מעשיו ברוח: ויודי הם פאגיות, עושי מלאכה פמים רבים: המה ראו מעשיו יי, ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמיד דוח סערה, ותקום עליה: ועל שמים גדלי: ועל שמים יקדו תולדות נפשים ברוחה הגמולה: ירחו ונחיעו פשמה, וכל חקמיהם תתפלי: ויעקבך אל יי בצור להם, ומפיצוקותיהם יצילים: נקם סערה לזמנה, ויחישו עליהם: וישלחו כי ישלחו, וינחם אל מוחו תפצם: וידו ליי חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: ויודמוהו בקהל עם, ובמושבו קוים וקללות: וישם נהרות לזרפ, ויולאצי מים לצפאון: וארץ פרי לזלחה, מרעת יושבי בה: וישם מזרפ לאם מים, וארץ איה למנאצי מים: וישם שם ועבים, וימנונו עיר מושב: ויךעו שדות ונסעו קרמיה, ויעשו פרי תבואה: ויבדו מים מאר, ובהמתם לא נקיעטו ונשח, מעצד ערה קמנו: שפר בו על קריבים, ויתקם במוה לא דוד: וישעב אבינו מעוני, וישם פפאן משיחיו: ויאו ישרים וישפחו, וכל עולה קפחה פיה: מי חכם וישמר אלה, ויתפנו חסדי יי:

תהלים צז

יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלַל הָאָרֶץ, יִשְׁמַחוּ אֲיִים רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֵּל סְבִיבָיו, צֹדֵק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵי תִלְגָּהּ, וְתִלְהֹט סְבִיב צָרָיו: הַאִירוּ בְּרָקָיו תִּבְלָה, רֹאֲתָה וְתַחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָה נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשְּׁמַיִם צִדְקוֹ, וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי כָסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים, הַשִּׁיתְחוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה, לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי אַתָּה יְיָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ, מְאֹד נִעְלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְיָ שֹׁנְאֵי רָע, שִׁמֵּר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצְלָם: אֹרֶחַ זָרַע לַצַּדִּיק, וְלִישָׁרֵי לֵב שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְיָ, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קֹדֶשׁ:

תהלים צח

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע קֹדֶשׁ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ, לַעֲיֵנֵי הַגּוֹיִם גִּלְגָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רָאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ, פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בְּחִצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יָרַעַם הָיִם וּמִלְאוּ, תִּבְלָה וְיִשְׁבִּי בָהּ: נְהַרֹת יִמְחָאוּ כֶּף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט תִּבְלָה בְּצֹדֵק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

שְׂרִים בִּמְנִינֵת הַתְּקוּהָ פֶסוּק בַּפְּסוּק קָהַל וְחוּן

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמִי צֵאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה, רַב לָךְ שָׁבַת בְּמִקַּח הַבָּקָא, וְהוּא יַחְמֹל עָלֶיךָ חֲמִלָה:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

הַתַּעֲזָרֵי הַתַּעֲזָרֵי, כִּי בָא אֹרֶךְ קוֹמִי אֹרֶךְ, עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ נִגִּילָה:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי, מִהַ תִּשְׁתַּחֲוֶהֱי וּמִהַ תִּהְיֶה, בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי, וְנִבְרָתָה עִיר עַל תִּלְגָּהּ:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

יְמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרֹצִי, וְאַתָּה יְיָ תַעֲרִיצִי, עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי, וְנִשְׁמְחָה וְנִגִּילָה:

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה בְּאֱהָלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֲשֵׂה חֵיל: יְמִין יְיָ רֹמְמָה יְמִין יְיָ עֲשֵׂה חֵיל:

יֵשׁ נוֹהֲגִים לְבָרֵךְ בְּרַכַּת שֶׁהַחֲיִינוּ בְּשֵׁם וּבִמְלֻכּוֹת

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהַחֲיִינוּ וְקִיֵּימְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְנוֹ הַזֶּה:

חוּן: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

קָהַל וְחוּן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּדִבְרוֹ מַעֲרִיב עֲרֵבִים. בְּחִכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים. וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיּוֹמִים. וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרֻצָּנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹרֶחַ מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹרֶחַ. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד. מְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים:

אחבת עולם בית ישיבאל עמק אהבת, תורה ומצוות דקים ומשפטים אמתים למידת, על פו יי אלהינו בשכבתו ובקמתו
נשיות בחדרה, ונשפוח בדביר תלמודו ותורתו ובמצוותיו לעולם ועד: מי הם חיינו ואנך נמינו ובהם נהארה יוקם ונללה:
ואתבתך אל תסיר מקונו לעולמים: בידך אמת יי, אהב עמנו ישוראל:

יחיד אומנו: אל מלך ואמון:

שמע ישראל יי אלהינו, יי אחד:

בלש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך: ויהי הדברים האלה אשר מצוה אנכי מצוה היום, על לבבך: ושמעתם
לבקרי דובות פם, בשבתך בביתך ובכלבתיך בדרך ובשכבך ובקמך: וקשרתם לאות על ידך, ויהי לסמכות בך עתה:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

ויהי אם שמעו תשמעו אל מצוותי, אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאתבת את יי אלהיכם ולעבדו: בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי ארסר ארצכם בעתו, יורה וכלקושי: ואספת דגמך ותירשך ויבנך: ונתתי עשב בשדך לבתמתה, ואכלת
ושבעת: השמרת לבס פו תתה לבבכם, וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: ותרך את יי בקם, ועצר את
השמים ולא יהיה מיטר, והארמה לא תתן את כולו, ואבדתם מזהר מעל הארץ וסבה, אשר יי נתן לבם: ושמרתם את
דבר אלה על לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם אתם לאות על ידכם, ויהי לסמכות בך עתה: ולמדתם אתם את נתינת
לבב פם, בשבתך בביתך, ובכלבתיך בדרך, ובשכבך ובקמך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
למרן קומו וימקם דמינן בקים על הארמה אשר נשפט יי לאבתכם לתת להם, פמינ השמים על הארץ:

ויאמרו פו אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם, וקשו להם ציאת על פמינ במדיות לדתם, ונתנו על ציאת
תקנו פתיל תפלתי: ויהי להם לאציות, וראיתם את פל מצותי יי ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם, אשר אתם וגים אחרותם: למען תקוה ועשיתם את פל מצותי, ויהייתם קדשים לאלהיכם, אני יי אלהיכם, אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים, להיות לבם לאלהים, אני יי אלהיכם: אמת, הוון חורר ואומר: יי אלהיכם אמת:

ואמננה פל זאת וקום עלינו, מי הוא יי אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישוראל עמנו: הפדנו מיד מלכים, מלכנו הוואלנו מקור
פל קצוינים, האל הנפרע לנו מצרנו, והמשלים גמול לכל אויבי נפשנו: העושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד
אין מספר, השם נשטנו ביהים, ולא נתן לנוס וקלנו: תפודיכנו על פמנות אויבינו, וקום קרנו על פל שונאנו: העושה
לנו נסו ונקמה בפרעה, אהותו והוצותים בארמות בני חם, המשה בערבתו פל פסודי מצרים, ויוצא את עמו ישוראל
מהמים לחרות עולם: השמיעני בנינו בך גורו ים סוף, את הודותים ואת שונאנוים ברתומות סבתי, וראו בנינו גבורתנו,
שבתו ויהודו לישנו: ופליכנו בראון קפלו עליהם, משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמלכה באלים יי, מי כמלכה נאצי בקדש, נורא ותהלות עשה פלל, מקלותך ראו בנינו, בוקע ים לפני מושת, וה,
אלי ענו, ואמרו: יי יסלך לעלים ועי: ונאמר, מי פרה יי את יעקב, והאלו מיד וקום מקמי: בידך אמת יי, נאל ישוראל:
השפיענו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו להיום סוברים ולשלום, ופרשו עלינו שכח שילמה, ותקנו בעצה
סבה מלכותך, והושיענו מתוך למען שמך, והמ בעדנו: והסר מעלנו איב דבר וחרב וקעב וקנון, והסר שסון

מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיה תסתירונו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה. ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן
בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. אמן
בחיכוך וביומיוכוך ודכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מקדש לעלם ולעלמי עלמיא:
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא.
לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ותהמחא דאמרו בעלמא. ואמרו אמן:

ברוך

כי שם יי אקרא. הבו גדל לאלהינו: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי. מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מזריד הטל: מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקנים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממיית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי. מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי. האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה: חננו מאתך חכמה בינה ודעת:
ברוך אתה יי. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו מי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה:
ברוך אתה יי. חנון המרבה לסלח:

ראה נא בעינינו. וריבה ריבנו. וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך. כי אל גואל חזק אתה:
ברוך אתה יי. גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא. הושיענו וננשעה כי תהלתנו אתה. והעלה (ארובה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מקאובינו ולכל מכותינו) רפואה שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה:

ושבשבו משובה. וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה. מי אל טוב ומטיב אותה. ומברך השנים:
ברוך אתה יי. מברך השנים:

**תקע בשופר גדול להודתנו. ושא נט לקבץ גליתנו. וקבצנו יחד מהרה מארבע מנפות הארץ
לארצנו. ברוך אתה יי. מקבץ גלית עמו ישראל:**

**השיבה שובטינו בבראשונה. ונעצנו בביתחלה. והסר ממנו גזן ואפחה. ומלך עלינו מהרה אותה יי
לברך בחסד וברחמים. וצדקו ונמשפט: ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט.**

**ולפלישתיים אל תתי תקוה. וכל המינים בוע לאבד. וכל אויבי עמך מהרה יכרתו. והודים מהרה
תעקר ותשבר ותמא ותכלם ותשפילם ותבזעם במהרה במינו:**
ברוך אתה יי. שובר אויבים ומקניע זרים:

**על הצדיקים ועל החסידים. ועל זקני שארית עמך בית ישראל. ועל פליטת סוחריהם. ועל גרי
הצדק. ועליו. יהמו נא רחמיה יי אליהו. ותג שבר טוב לךל המטושים בשמך באמות. ושיום חלוקה
עמיהם. ולעולם לא נבוש מי בך בטהונו. ועל חסדך הגדול באמות (ובתמיים) נשענו:**
ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:

**ולירושללים עירך ברחמים תשוב. ותשכן בתוכה באשר דברך. ובנה אותה בקרוב במינו
עולם. ונשא דוד עבדך מהרה לחובה תבין. ברוך אתה יי. בונה ירושלים:**

**את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקונו תרים בישועתך. כי לישועתך קונו כל היום ומצפים
לישועה. ברוך אתה יי. מצמיח קוון ישועה:**

**אב הרחמן שפע קולנו. יי אליהו חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל
שופע תפלות ותחנונים אותה. ומלפניך מלכנו. וקום אל תשיבנו. חנו וענו ושופע תפלתנו:**
כי אתה שופע תפלות כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי. שופע תפלה:

**יאה יי אליהו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב את תפלתך לברך ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם. מהרה באהבה תקבל ברחמן. ותתי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:**

ותתן לנו ענינו בשובה לציון ברחמים: ברוך אתה יי. המרחיק שכינתו לציון:

**מורדים אנהיה לה. שאמה הוא יי אליהו ואליה אבותינו לעולם ועד. צדקנו צדק חינו. מנו ישענו
אמה הוא לדוד. ודוד לה נספר תהלה על חינו המסורים בידך. ועל נשמותינו המקודות לה.
ועל נשי שבק יום קמונו. ועל נפלאותיה וטובותיה שבעל עת. ערב נבקר וצדקים. הטוב מי לא כלו
רחמיה. והמרחם מי לא תפנו חסדך. כי מעולם קונו לה:**

**וכל החיים יודו שלת. והללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו
ועזרתנו סלה. האל הטוב. ברוך אתה יי. הטוב שמך וקר נאה לזהות:**

**שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה. חַיִּים הֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד (יְחִד) בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבִרְכָּה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ. בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:**

אֱלֹהִי. נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִדַּע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדָּךְ נַפְשִׁי. וְכָל חַקִּים וְהַחֲשָׁבִים עָלַי לִרְעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתְּךָ:
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי נַאֲלֵהִי אֲבוֹתִי. שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים. וְשְׁלֹא אֲכַעֵס חַיִּים וְשְׁלֹא אֲכַעִיסֶךָ.
וְתַצִּילֵנִי מִיָּד הָרַע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנֻנָּה. מִלִּכְנֹס וְנִלְחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עִירָךְ וְסֵד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלֵל הֵיכְלֶךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצָתְךָ
וְגִלְיוֹת וּפְדָה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ: עֲשֵׂה לִמְעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן
יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמִי. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמַרְוּ אָמֵן:
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַאֲלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעֲבָדְךָ בִּירְאָה כִּימִי
עוֹלָם וְקִשְׁנִים קְדְמוֹנוֹת: וְעֲרָכָה לִיהֲנֹחַ מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימִי עוֹלָם וְקִשְׁנִים קְדְמוֹנוֹת:

יֵשׁ נוֹהֲגִים לומר הַלֵּל גַּם בַּעֲרֵב יוֹם הָעֲצֵמָאוֹת בְּשֵׁם וּבִמְלֻכּוֹת.

פֶּתַחוּ לִי שְׁעֵי צֶדֶק. אָבִא בָּם אוֹדָה יְהִ:

אַחֲרֵי פוֹתָחִים אֶת הָאָרוֹן, וְהַשֹּׁ"ץ אוֹמֵר וְהַקָּהֵל עוֹנֶה:
שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

וְהַשֹּׁ"ץ אוֹמֵר וְהַקָּהֵל חוֹזֵר אַחֲרָיו

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְרָהָם וְלְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב מִעֲבָדוֹת לְחֵרֻת, הוּא יִגְאָלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה בְּקֶרֶב וּקְבוּצָת נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת
הָאָרֶץ, חֲבָרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן:

וְהַשֹּׁ"ץ אוֹמֵר:

וְכִי תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם, עַל הַצִּיר הַצָּר אֲתֶכֶם וְהָרַעְתֶּם בְּחִצְצֹרֶת, וְנִפְרַתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְנִשְׁעַתֶּם מֵאֲלֵיכֶם:
וּבְיוֹם שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם, וְתִקְעַתֶּם בְּחִצְצֹרֶת עַל עַלְתֵּיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן
לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

תוקעים תקיעה גדולה, ואומרים בקול רם:
לְשִׁנָּה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה:

כל הקהל אומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שנקדם שיכנינו לאתחלתא דגאולה, כח נזכה לשמע קול שופרו של משיח:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם:

ישעיה נב

מה־נֶאֱוָו עַל־הַהָרִים רִגְלֵי מִבְשָׁר, מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְשָׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה, אֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ:

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ: הַיּוֹם... שָׁנִים לַתַּחֲלֹת גְּאֻלְתָּנוּ בְּהַקְמַת מְדִינָתָנוּ בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ. הִרְחֵמָן הוּא יְכוּנָנָה עַד עוֹלָם סֶלָה

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי, נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:

ושרים במנגינת "התקוה"

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כַּחֲלָמִים: אֲזִי וְיִמְלָא שְׂחֹק בֵּינוּ וּלְשׁוֹנָנוּ דָּנָה, אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יי
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִי: הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתָנוּ כְּאֶפְקִים בְּנֹגֵב: הַיּוֹרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה
יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יֵלֶךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֹא בְּרָנָה, נִשְׂא אֱלֻמָּתֵינוּ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֹה דְבָא. בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ וְיַצְמַח בְּרָקָהּ וְיִקְרַב מִשְׁיחָהּ.

בְּחִיּוּכֹן וּבְיוֹמִיכֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְמִן קְרִיב, וְאֹמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֹה דְבָא מְבַרְךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא

יְתַבְרַךְ: וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֹה דְקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא.

לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְתִתְמַתָּא דְאֲמִירָן בְּעֻלְמָא. וְאֹמְרוּ אָמֵן:

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעִיּוּתֵהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא, וְאֹמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא דְבָא מִן שְׁמֵינָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֹמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֹמְרוּ אָמֵן:

סדר ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו. ליחד שם י"ה ב"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר. כמו שכתוב בתורה. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה. שבע שבתות תמנינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
ויהי טעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר:

ג' אייר היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים, לעומר: (נצח שבתפארת)

ד' אייר היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים, לעומר: (הוד שבתפארת)

ה' אייר היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים, לעומר: (יסוד שבתפארת)

ו' אייר היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד, לעומר: (חסד שבמלכות)

הרחמן. הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו. אמן סלה:
למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרךך בכל גוים וישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה ויבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:
רבונו של עולם. אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטומאותינו. כמו שכתבת בתורתך. וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמנינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. כדי שישתהו נפשות עמך ישראל מזהמם: ויברך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבמכות ספירת העומר שספרתה היום יתקן מה שפגמתי בספירה (השייך לאותו הלילה). ואטוהר ואתקדש בקדשה של מעלה. ועל ידי זה ישפיע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם. ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה. אמן סלה:

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשונו כגווי הארצות. ולא שימנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגזרנו כלל המונם: [שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע:] ואנהנו מורעים ומשתחווים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושיכנת עזו בגבחי מדומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו. אפס זולתו. ככתוב בתורתנו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים כרות יפרתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולקבד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בקבד. ככתוב בתורתך. יי ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם ומשאות רשעים כי תבא: עזו עצה ותקו. דברו דבר ולא יקום. כי עמנו אל: ועד וקנה אני הוא. ועד שיבה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

ותגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה.
 בחיכוך וביומיוכוך ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמון:
 יהא שמה רבא מבורך לעלם ולעלמי עלמיא
 ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתעלה שמה דקדשא. ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושיריתא תשבחתא ונחמיתא
 דאמין בעלמא. ואמרו אמון:
 יהא שולמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמון:
 עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמון:

חזן: **ברכו את יי המבורך:**
 קהל וחזן: **ברוך יי המבורך לעולם ועד:**

אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אהבה לו בכל יום שיבוא:
 מברכים איש את רעהו בברכת: מועדים לשמחה לגאולה שלמה

תפילת שחרית ליום העצמאות

מתפללים פסוקי דזמרה של יום טוב, שירת הים אומרים פסוק פסוק אחרי חזרת הש"ץ אומרים חזן וקהל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרא את ההלל:

הללויה הללו עבדי יי. הללו את שם יי. והי שם יי מבורך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם יי: רם על כל גוים יי. על השמים כבודו: מי כיו אלהינו המגביה לשבת: המשיפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל. מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבים. עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית. אם הבנים שמחה. הללויה:

בצאת ישראל ממצרים. בית יעקב מעם לוועז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס. הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים. גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס. הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים. גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ. מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים. חלמיש למעינו מים:

לא לנו יי לא לנו. מי לשמך תן כבוד. על חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים. איזה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים. כל אשר הפץ עשה: עצמיהם כסף וזהב. משה ידי אדם: פה להם ולא ידברו. עינים להם ולא יראו: אוננים להם ולא ישמעו. אף להם ולא ירחיקו: ידיהם ולא ימשיכו. ואלהיהם ולא יהלכו. לא יהגו בגרונם: כמזרחם יהיו עשיהם. כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביי. עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביי. עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו ביי. עזרם ומגנם הוא:

וי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן: יברך יראי יי. הקטנים עם הגדלים: יסף יי עליכם. עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי. עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי. והארץ נתן לבני אדם: לא המתים יהללו יה. ולא כל יודדי דומה: ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה:

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטח אנו לי. ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות. ומצרי שאול מצאוני. צרה ונגון
אמצא: ובשם יי אקרא. אנה יי מלטה נפשי: חנון יי וצדיק. ואלהינו מרחם: שמר פתאים יי. דלותי ולי יהושע:
שובי נפשי למנוחיי. כי יי גמל עלי: כי חלצת נפשי ממוות. את עיני מן דמעה. את רגלי מדחי:
אתהלך לפני יי. בארצות החיים: האמנתי כי אדבר. אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי. כל האדם כזב:

מה אשיב ליי. כל תגמולוהי עלי: כוס ישועות אשא. ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלם. נגדה נא לכל עמו:
יקר בעיני יי. המוות לחסידיו: אנה יי כי אני עבדך. אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי: לך אנוח ובה תודה. ובשם יי
אקרא: נדרי ליי אשלם. נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית יי. בתוככי ירושלים. הללויה: הללו את יי כל גוים. שבחוהו
כל האמים: כי גבר עלינו חסדו. נאמת יי לעולם. הללויה:

הודו ליי כי טוב. כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל. כי לעולם חסדו:
יאמרו נא יראי יי. כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה. ענני במרחב יה: יי לי לא אירא. מה יעשה לי אדם: יי לי בעוזרי. ואני אראה בשנאי:
טוב לחסות ביי. מבטח באדם: טוב לחסות ביי. מבטח בגדיבים: כל גוים סבבוני. בשם יי כי אמילם:
סבוני גם סבבוני. בשם יי כי אמילם: סבוני כדבורים. דעכו כאש קוצים. בשם יי כי אמילם:
דחה דחייתי לנפל. ויי עזרני: עזי וזמרת יה. ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים. ימיו יי עשה חיל:
ימיו יי רוממה. ימיו יי עשה חיל: לא אמות כי אחיה. ואספר מעשי יה: יסור יסרגי יה. נלמות לא נתנני:
פתחו לי שערי צדק. אבא בם אודה יה: זה השער ליי. צדיקים יבאו בו:

אודך כי עניתני. ותהי לי לישועה. אודך כי עניתני. ותהי לי לישועה.
אבן מאסו הבונים. היתה לראש פנה. אבן מאסו הבונים. היתה לראש פנה.
מאת יי היתה זאת. היא נקלאת בעינינו. מאת יי היתה זאת. היא נקלאת בעינינו.
זה היום עשה יי. נגילה ונשמחה בו: זה היום עשה יי. נגילה ונשמחה בו:

אנא יי הושיעה נא: אנא יי הושיעה נא:
אנא יי הצליחה נא: אנא יי הצליחה נא:

ברוך הבא בשם יי. ברכנוכם מבית יי: ברוך הבא בשם יי. ברכנוכם מבית יי:

אל יי ויאר לנו. אסרו חג בעבותים. עד קרנות המזבח: אל יי ויאר לנו. אסרו חג בעבותים. עד קרנות המזבח:

אלי אתה ואודך. אלהי ארומקו: אלי אתה ואודך. אלהי ארומקו:

הודו ליי כי טוב. כי לעולם חסדו: הודו ליי כי טוב. כי לעולם חסדו:

והללוך וי אלהינו על כל מעשיך. וחסדיך צדיקים עושי רצונך. וכל עמך בית ישראל. ברגה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישודרו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות. ולשמך נאח לומר. כי מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה וי מלך מהלל בתשבחות:

ההפטרה נאמרת בלא ברכה

עוד היום בגב לעמוד ינפך ידו הר בת ציון גבעת ירושלים: הנה האדון וי צבאות מסעך פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: ונסף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר ופול: ויצא חטר מגוע ושי וגצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח וי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת וי: והריחו ביראת וי ולא למראה עיניו וישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח: וישפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וגרוח שפתיו ימית רשע: והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ורפץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם: ופרה נדב תרעינה יחדו וירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה: לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את וי כמים לים מכסים: והיה ביום ההוא שרש ושי אשר עמד לגס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפחדוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ונשא גס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצדרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו בכתף פלשתיים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם וגבי עמון משמעתם: והחרים וי את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בענים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך וי כי אנפת בי ושב אפק ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה וי ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו לי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הנפירו כי נשגב שמו: זמרו וי כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני וישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו,

ברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו.

הגן עליה באברת חסדך, ופרש עליה סכת שלוםך.

ושלח אורך ואמתך לראשיה, שריה ויועציה, ותקנם בעצה טובה מלפניך.

חזק את ידי מגני ארץ קדשנו, והנחילים א-להינו ישועה ועזרת נצחון תעטרם,

ונתת שלום בארץ, ושמחת עולם ליושביה.

ונת אחינו כל בית ישראל, פקד נא בכל ארצות פזוניהם,

ותוליכם מהרה קוסמיות לציון עירך ולירושלים משכן שמך, ככתוב בתורת משה עבדך:

אם יהיה נדחק בקצה השמים משם יקבצך א-להיך ומשם יקחך. (דברים ל"ד)

והביאך א-להיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך. (דברים ל"ה)

וקל א-להיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את א-להיך

בכל לבבך ובכל נפשך למצו מייך. (דברים ל"ו)

ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך, ולשמר את כל דברי תורתך,

ושלח לנו מהרה בן דוד משיח צדקך, לפדות מחכי קץ ישועתך.

הופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך, ויאמר כל אשר נשמה באפּו:

א-להי ישראל מלך ומלכותו בכל מושלה, אמן סלה.

מי שברך לחיילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב

הוא יברך את חיילי צבא הגנה לישראל,

העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים

ומן הים הגדול עד לבוא הערבה בבישה באויר ובים.

ימן א-להינו הקמים עלינו נגפים לכניהם.

הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חיילינו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה

וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

ידבר שונאינו תחיתיהם ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון, ויקים בהם הכתוב:

כי א-להיכם ההלך עמכם להלחם לכם

עם איביכם להושיע אתכם:

ונאמר אמן.

כל עוד בלבב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמָיָה
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָה.

עוֹד לֹא אֲבָדָה תְּקוּתָנוּ
הַתְּקֵנָה בַּת שָׁנוֹת אֲלֵפִים
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשִׁי בְּאַרְצָנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לשירותים רוחניים בתפוצות
World Zionist Organization
DEPARTMENT FOR RELIGIOUS AFFAIRS IN THE DIASPORA

רח' המלך ג'ורג' 48, ת.ד. 92, ירושלים 91000
48 King George St., P.O.B. 92 Jerusalem 91000
טל 02-6202309, 6202671 פקס 02-6202552
ish@wzo.org.il